

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 29Cb/54/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7111202590
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Gábor
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2020:7111202590.18

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudcom JUDr. Ladislavom Gáborom v spore žalobkyne: JUDr. Jana Závodská správca S737, Slovenskej jednoty 8, 040 01 Košice, správkyňa konkurznej podstaty úpadcu POZEMSTAV, spoločnosť s ručením obmedzeným Košice v likvidácii, Rastislavova 94, 040 01 Košice, IČO: 31 673 058, proti žalovaným: 1. S. Q., R.. XX.X.XXXX, N. Č. Ľ. XXX/XX, XXX XX J., zast. Mgr. Mariánom Krasnovským, advokátom Hrnčiarska 2, 040 01 Košice, 2. N. Č., R.. XX.XX.XXXX, J. XX, XXX XX J., o zaplatenie 132 775,67 eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému v 1. rade a žalovanému v 2. rade priznáva plnú náhradu trov konania voči žalobkyne.

III. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd uložil žalovaným v 1. a v 2. rade povinnosť zaplatiť mu 132 775,67 eur s prísl. z titulu náhrady škody.

2. Žalovaný v 1. rade ako štatutárny zástupca úpadcu po predchádzajúcej vzájomnej dohode so žalovaným v 2. rade konateľom obchodnej spoločnosti ALES, spoločnosť s ručením obmedzeným dal zúčtovať v účtovníctve úpadcu faktúru č.122/96 zo dňa 12.1.1996. Predmetom faktúry bolo vyúčtovanie škody vzniknutej spoločnosti Transgas o.z. Praha vo výške 132.407 USD na základe čl. 15.2 Zmluvy o dielo zo dňa 23.10.1993 uzatvorenej medzi spoločnosťami Český plynárenský podnik s.p., Tranzitní plynovod o.z. Praha a úpadcom. Spoločnosť Transgas o.z. Praha však túto faktúru nevystavila ani nezúčtovala. Na podklade tejto faktúry previedol žalovaný v 1. rade z účtu úpadcu na účet spoločnosti ALES, spoločnosť s ručením obmedzeným 4 000 000,00 Sk prostredníctvom príkazu na úhradu zo dňa 12.2.1996. Účet uvedený na faktúre ako účet dodávateľa v skutočnosti nezodpovedal účtu spoločnosti Transgas o.z. Praha, ale spoločnosti ALES, spoločnosť s ručením obmedzeným a preto týmto konaním spôsobil úpadcovi škodu vo výške 4 000 000,00 Sk, t.j. 132 775,67 eur.

3. V zmysle Rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 21.10.2009 sp.zn. 4T/55/08, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.10.2009 bol žalovaný v 1. rade právoplatne odsúdený podľa § 213 ods. 3 TZ na trest odňatia slobody v trvaní troch rokov a zároveň sa mu podľa § 49 ods. 1, § 50 ods. 1 TZ výkon trestu podmiennečne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní päť rokov.

4. V zmysle Rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 6.12.2010 sp.zn. 4T/157/09, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.12.2010 bol žalovaný v 2. rade právoplatne odsúdený podľa § 213 ods. 3 TZ na

trest odňatia slobody v trvaní troch rokov a zároveň sa mu podľa § 49 ods. 1, § 50 ods. 1 TZ výkon trestu podmienične odkladá na skúšobnú dobu v trvaní päť rokov.

5. Okresný súd Košice I vydal dňa 14.2.2011 platobný rozkaz č.k. 26Rob/ 9/2011-15, v ktorom žalovanému v 1. rade S. Q. a žalovanému v 2. rade N. Č. uložil, aby do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatili žalobkyni JUDr. Jana Závodská, správkyňa konkurznej podstaty úpadcu POZEMSTAV, spoločnosť s ručením obmedzeným Košice v likvidácii spoločne a nerozdielne sumu 132 775,67 eur s prísl. alebo, aby v tej istej lehote podal odpor na súde, ktorý platobný rozkaz vydal.

6. Proti vydanému platobnému rozkazu podali žalovaní v 1. a v 2. rade v zákonnej lehote odpor s odôvodnením. V odpore uviedli, že žalobou uplatňovaný nárok v celom rozsahu neuznávajú. Vznášajú námietku premlčania celého uplatňovaného nároku.

7. Žalovaný v 2. rade okrem iného uviedol, že samotná žalobkyňa uvádza, že dňa 12.2.1996 bola realizovaná úhrada na základe faktúry č. 122/96 zo dňa 12.1.1996 a to v prospech spoločnosti ALES, spoločnosť s ručením obmedzeným na škodu úpadcu. Teda z uvedeného je evidentné, že deň 12.2.1996 bol deň vzniku udalosti, ktorá spôsobila vznik škody podľa ust. § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Lehota na uplatnenie nároku na náhradu škody márne uplynula dňom 12.2.2006. Žalobu o náhradu škody podala žalobkyňa dňa 31.1.2011, teda 5 rokov po márnom uplynutí premlčacej lehoty.

8. Uznesením sp.zn. 2Cob/24/2018-342 zo dňa 19.6.2018 Krajský súd v Košiciach zrušil rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil nárok na náhradu škody, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a podľa § 391 ods. 1 C.s.p. vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. V novom konaní súd prvej inštancie posúdi nárok žalobcu na náhradu škody podľa ustanovení Obchodného zákonníka a vo veci znovu rozhodne.

11. Vykonaným dokazovaním bol zistený tento skutkový stav:

12. Krajský súd v Košiciach Uznesením sp.zn. 2K/130/99-8 zo dňa 20.3.2000 vyhlásil konkurz na majetok dlžníka POZEMSTAV, spoločnosť s ručením obmedzeným, Košice v likvidácii, Rastislavova 94, Košice a ustanovil správcu konkurznej podstaty JUDr. Ivetu Rajtákovú, advokátku, Štúrova 20, Košice.

13. Krajský súd v Košiciach Uznesením č.k. 2K/130/1999-132 zo dňa 10.5.2010 (právoplatnosť nadobudlo dňa 2.6.2010) ustanovil do funkcie nového správcu konkurznej podstaty JUDr. Janu Závodskú, advokátku, Alžbetina 3, 040 01 Košice. Funkcia správcu konkurznej podstaty Mgr. Stanislava Feketeho zanikla dňom 6.6.2010.

14. Žalovaný v 1. rade S. Q. bol spoločníkom a štatutárnym zástupcom spoločnosti POZEMSTAV, spoločnosť s ručením obmedzeným, Košice v likvidácii, IČO: 31 673 058.

15. Žalovaný v 2. rade N. Č. bol spoločníkom a štatutárnym zástupcom spoločnosti ALES, spoločnosť s ručením obmedzeným, IČO: 17 146 984.

16. V čase vzniku škody boli žalovaní v 1. a v 2. rade štatutárnymi zástupcami obchodných spoločností.

17. Z uvedeného dôvodu bol súd prvej inštancie povinný nárok žalobkyne na náhradu škody posúdiť podľa ustanovenia § 373 a nasl. Obchodného zákonníka v spojení s ust. § 753 Obchodného zákonníka.

18. Obchodný zákonník obsahuje komplexnú úpravu náhrady škody a preto pre daný prípad nie je možné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

19. Kto poruší svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu je povinný nahradiť škodu tým spôsobenú druhej strane, ibaže preukáže, že porušenie povinností bolo spôsobené okolnosťami vylučujúcimi zodpovednosť (ust. § 373 Obchodného zákonníka).

20. Predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu v zmysle § 373 sú:

- a) protiprávny úkon,
- b) vznik škody,
- c) príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody

21. Všetky uvedené predpoklady majú objektívnu povahu. Zodpovedná strana sa môže od zodpovednosti oslobodiť (liberovať), ak preukáže, že k nesplneniu povinností došlo v dôsledku okolností vylučujúcich zodpovednosť (§ 374 ods. 1).

22. K námietke premlčania, ktorú vzniesli žalovaný v 1. a rade a žalovaný v 2. rade je potrebné uviesť nasledovné:

23. Podľa ust. § 387 ods. 1 Obchodného zákonníka, právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom.

24. Premlčaniu podliehajú všetky práva zo záväzkových vzťahov s výnimkou práva vypovedať zmluvu uzavretú na dobu neurčitú (ust. § 387 ods. 2 Obchodného zákonníka).

25. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého nárok, t.j. súdnu uplatniteľnosť práva, možno odvrátiť námietkou premlčania. Premlčanie nastáva zo zákona uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom. Svojou podstatou je premlčanie subjektívne právo dlžníka, spočívajúce v tom, že po uplynutí premlčacej doby môže vzniesť námietku premlčania, v dôsledku ktorej premlčané právo nemožno priznať. Predmetom premlčania sú všetky práva vyplývajúce z obchodných záväzkových vzťahov.

26. Podľa ust. § 388 ods. 1 Obchodného zákonníka, premlčaním právo na plnenie povinnosti druhej strany nezaniká, nemôže ho však priznať alebo uznať súd, ak povinná osoba namietne premlčanie po uplynutí premlčacej doby.

27. Podľa ust. § 391 ods.1 Obchodného zákonníka, pri právach vymáhateľných na súde začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde, ak tento zákon neustanovuje niečo iné.

28. Pri právach vymáhateľných na súde premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť prvýkrát na súde. Možnosť uplatnenia práva na súde, ako aj možnosť urobiť právny úkon, treba posudzovať objektívne. To znamená, že premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď vznikla objektívna možnosť podať žalobu alebo uskutočniť právny úkon.

29. Podľa ust. § 392 ods.1 veta prvá Obchodného zákonníka, pri práve na plnenie záväzku plynie premlčacia doba odo dňa, keď sa mal záväzok splniť alebo sa malo začať s jeho plnením (doba splatnosti).

30. Keď záväzok spočíva v plnení, je pre začiatok premlčacej doby rozhodujúca doba splatnosti. Doba splatnosti je určená buď všeobecne, alebo osobitne pri jednotlivých typoch záväzkov.

31. Ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky (ust. § 397 Obchodného zákonníka).

32. Ide o všeobecnú premlčaciu dobu, t.j. uplatní sa pri všetkých právach, na ktoré je aplikovateľný Obchodný zákonník (§§261,262), okrem prípadov, keď to zákon pre jednotlivé práva ustanovuje inak.

33. Podľa § 398 Obchodného zákonníka, pri práve na náhradu škody plynie premlčacia doba odo dňa, keď sa poškodený dozvedel alebo mohol dozvedieť o škode a o tom, kto je povinný na jej náhradu; končí sa však najneskôr uplynutím 10 rokov odo dňa, keď došlo k porušeniu povinnosti.

34. Začiatok plynutia 10 ročnej absolútnej premlčacej doby sa viaže na okamih, keď premlčacia doba v konkrétnom prípade začala prvý raz plynúť. Začiatok plynutia premlčacej doby pri náhrade škody upravuje Obchodný zákonník osobitne v § 398, podľa ktorého plynie premlčacia doba odo dňa, keď sa

poškodený dozvedel alebo mohol dozvedieť o škode a o tom, kto je povinný na jej náhradu; končí sa však najneskôr uplynutím 10 rokov odo dňa, keď došlo k porušeniu povinnosti.

35. Z okolností prejednávanej veci je nepochybné, že v danom prípade najskôr začala plynúť objektívna premlčacia doba, a to 12. februára 1996. Žalobou uplatnený nárok na náhradu škody voči žalovanému v 1. rade je totiž odvodnený od porušenia jeho zákonom ustanovenej povinnosti vykonávať pôsobnosť (vtedajšieho) konateľa poškodeného s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej spoločníkov (§ 135a Obchodného zákonníka). K uvedenému porušeniu povinnosti zo strany žalovaného v 1. rade, v dôsledku ktorého škoda vznikla, pritom malo dôjsť práve 12. februára 1996, keď z účtu poškodeného poukázal žalovanú sumu na účet spoločnosti ALES, spoločnosť s ručením obmedzeným (ktorej konateľom bol žalovaný v 2. rade).

36. Záver, že objektívna premlčacia doba začala plynúť 12. februára 1996 je podporený aj skutočnosťou, že žalovaný v 1. rade bol rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 4 T 55/08 z 21. 10. 2009 právoplatne uznaný za vinného zo spáchania trestného činu sprenevery v spolupáchateľstve so žalovaným v 2. rade na skutkovom základe uvedenom vo výroku označeného trestného rozsudku. Úmysel „prisvojiť si cudziu vec“ tak musel na strane žalovaného v 1. rade existovať už v čase konania, teda v čase prevodu finančných prostriedkov v prospech spoločnosti ALES, spoločnosť s ručením obmedzeným, t. j. 12. 2. 1996, ku ktorému malo dôjsť na základe „falošnej faktúry“, a teda bez toho, aby sa počítalo s vrátením finančných prostriedkov spoločnosti POZEMSTAV, spoločnosť s ručením obmedzeným. Začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby podľa § 398 Obchodného zákonníka preto musí byť v danom prípade viazaný na deň prevodu finančných prostriedkov ako na porušenie povinnosti, z ktorej škoda vznikla (t. j. na 12. februára 1996).

37. Z uvedených skutočností vyplýva, že absolútna premlčacia doba v danom prípade uplynula 12. februára 2006, pričom žalobkyňa svoj nárok na náhradu škody uplatnila žalobou doručenou súdu 31. januára 2011, teda po uplynutí absolútnej premlčacej doby.

38. Ak by objektívna lehota (tak, ako uvádza žalobkyňa) začala plynúť až 3. mája 1996, kedy uplynula zmluvou ustanovená lehota na protiplnenie žalovaného v 2. rade (ku ktorému nedošlo) vo vzťahu k plneniu žalovaného v 1. rade, aj v takom prípade by bol žalobou uplatnený nárok premlčaný, keďže absolútna premlčacia doba by uplynula 3. mája 2006 (žalobkyňa podala žalobu 31. januára 2011). Žalobkyňa navyše spája začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby s tým, že (podľa nej) „ku škode došlo“ najskôr 3. 5. 1996 (napr. bod 5 jej podania z 15. 4. 2019).

39. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že podľa § 398 Obchodného zákonníka objektívna premlčacia doba pri práve na náhradu škody začína plynúť odo dňa, keď došlo k porušeniu povinnosti (v dôsledku ktorého škoda vznikla) a nie od vzniku škody.

40. Vo vzťahu k tvrdeniu žalobkyne, že plynutie objektívnej premlčacej doby bolo 8. marca 2006 „prerušené“ uplatnením nároku na náhradu škody v trestnom konaní vedenom proti žalovaným vtedajším správcom konkurznej podstaty spoločnosti POZEMSTAV, spoločnosť s ručením obmedzeným, Košice v likvidácii (bod 19 jej podania z 15. 4. 2019), je potrebné uviesť, že takýto úkon (aj keby bol vykonaný právne relevantnou formou, k čomu v tomto prípade nedošlo) nemá vplyv na plynutie absolútnej premlčacej doby podľa § 408 ods. 1 Obchodného zákonníka.

41. Vyhlásenie vtedajšieho správcu konkurznej podstaty Mgr. Feketeho, že sa „ako poškodený z opatrnosti pripája k náhrade škody, ktorá vznikla, no nevie uviesť, v akej výške“, navyše aj podľa ustálenej judikatúry súdov nemožno považovať za riadne uplatnenie nároku na náhradu škody, nakoľko z neho nevyplýva ani minimálny rozsah uplatneného nároku, ani to, voči komu si náhradu škody uplatňuje (R 7/1968, napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9Co/104/2013 z 19. 11. 2014). Predmetné vyhlásenie správcu preto ani nebolo spôsobilé prípadne vyvolať spočívanie premlčacej doby (bez ohľadu na to, že premlčacia doba v danom prípade už v čase jeho vyhlásenia uplynula).

42. Obchodný zákonník teda pri práve na náhradu škody ustanovuje subjektívnu štvorročnú a objektívnu desaťročnú premlčaciu dobu.

43. Ako už bolo uvedené, 10 ročná objektívna premlčacia doba v danom prípade vo vzťahu k žalovanému v 1. rade začala plynúť 12. februára 1996, kedy z jeho strany došlo k porušeniu povinnosti, z ktorého škoda vznikla. Objektívna premlčacia doba ustanovená v § 398 Obchodného zákonníka tak uplynula 12. februára 2006 (žalobkyňa nárok na náhradu škody uplatnila na súde 31. januára 2011).

44. Záver o uplynutí objektívnej premlčacej doby pred začatím konania pritom platí aj v prípade, ak by sa prijala konštrukcia žalobkyne, že objektívna premlčacia doba začala plynúť 3. mája 1996, kedy podľa nej došlo k vzniku škody (v tejto súvislosti je potrebné opätovne uviesť, že podľa § 398 Obchodného zákonníka premlčacia doba pri práve na náhradu škody končí najneskôr uplynutím 10 rokov odo dňa, keď došlo k porušeniu povinnosti, nie k vzniku škody).

45. V takom prípade by objektívna premlčacia doba uplynula 3. mája 2006, teda taktiež dávno pred podaním žaloby. V tejto súvislosti neobstojí tvrdenie žalobkyne o spočívaní premlčacej doby od 8. marca 2006, pretože vtedajší správca konkurznej podstaty poškodenej spoločnosti v uvedený deň neuplatnil nárok na náhradu škody v trestnom konaní právne účinným spôsobom, a teda k spočívaniu premlčacej doby nedošlo.

46. Bez ohľadu na to, že vzhľadom na uplynutie objektívnej premlčacej doby je skúmanie subjektívnej premlčacej doby irelevantné (subjektívna premlčacia doba nemôže uplynúť neskôr ako objektívna), je potrebné uviesť, že pri správnej aplikácii na vec sa vzťahujúcich zákonných ustanovení je zrejmé, že v danom prípade pred podaním žaloby došlo aj k uplynutiu štvorročnej subjektívnej premlčacej doby. Tá podľa § 398 Obchodného zákonníka plynie odo dňa, keď sa poškodený dozvedel alebo mohol dozvedieť o škode a o tom, kto je povinný na jej náhradu. Na rozdiel od úpravy obsiahnutej v Občianskom zákonníku (ktorá vyžaduje preukázateľnú vedomosť poškodeného) teda pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby podľa Obchodného zákonníka postačuje, že poškodený sa pri náležitej pozornosti mohol o škode a o osobe povinnej na jej náhradu dozvedieť (zákonodarca vylučuje neobanlivosť poškodeného z ovplyvnenia začiatku plynutia premlčacej doby).

47. Z okolností prípadu je zrejmé, že poškodená obchodná spoločnosť POZEMSTAV, spoločnosť s ručením obmedzeným Košice sa o škode a o osobe povinnej ju nahradiť pri náležitej starostlivosti mohla dozvedieť najneskôr bezprostredne po skončení účtovného obdobia, v rámci ktorého jej škoda mala vzniknúť (t. j. najneskôr bezprostredne po dátume 31. 12. 1996, resp. najneskôr 31. 3. 1997, keďže do uvedeného dátumu bol poškodený povinný podať daňové priznanie k dani z príjmov za rok 1996). Z uvedených skutočností vyplýva, že subjektívna premlčacia doba v danom prípade začala plynúť najneskôr 31. marca 1997 a uplynula tak najneskôr 31. marca 2001.

48. Žalobkyňa svoj nárok na náhradu škody uplatnila žalobou doručenu súdu 31. januára 2011, teda takmer 10 rokov po uplynutí subjektívnej premlčacej doby.

49. V nadväznosti na uvedené je potrebné poukázať aj na skutočnosť, že obchodná spoločnosť POZEMSTAV, spoločnosť s ručením obmedzeným Košice, 10. apríla 1996 vstúpila do likvidácie a likvidátorom sa stal jej dovtedajší konateľ Ing. Stanislav Spišák.

50. Je nepochybné, že pri náležitom plnení si svojich povinností (ku ktorým patrí aj zostavenie mimoriadnej účtovnej závierky) sa likvidátor vykonávajúci pôsobnosť štatutárneho orgánu spoločnosti musel o škode vo výške štyroch miliónov vtedajších slovenských korún a o zodpovednej osobe dozvedieť už v priebehu roka 1996.

51. Okrem popísaných skutočností bez akýchkoľvek rozumných pochybností svedčiacich o tom, že poškodený sa pri náležitej starostlivosti o vzniknutej škode a o osobe povinnej na jej náhradu mohol (a mal) dozvedieť najneskôr 31. marca 1997, však navyše svedkovia v trestnom konaní vedenom proti žalovaným vypovedali, že o existencii „falošnej faktúry“ vystavenej žalovaným v 1. rade (a teda o škode a o zodpovednej osobe) mali už v priebehu roka 1996 aj reálnu vedomosť. Bývalý konateľ spoločnosti Ing. Stanislav Spišák, jeden zo spoločníkov Jozef Putorák a A. N., hlavná ekonómka, zhodne v trestnom konaní uviedli, že už v roku 1996 mali faktickú vedomosť o existencii falošnej faktúry č. 122/96. Dokonca Jozef Putorák uviedol aj spresňujúci časový úsek a uviedol, že o falošnej faktúre č. 122/96 sa dozvedel po svojom príchode z Ruska, čo bolo niekedy pred Vianocami roku 1996.

52. Je potrebné poukázať, že v danom prípade uplynula 10-ročná objektívna premlčacia lehota, aj 4-ročná subjektívna premlčacia lehota, lebo žaloba bola podaná 31.1.2011.

53. Vychádzajúc zo žaloby jednoznačne vyplýva, že pohľadávka, ktorej úhrady sa žalobkyňa v tomto konaní voči žalovaným domáha, je už premlčaná.

54. Vzhľadom na uvedené právo sa premlčalo uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom. Keďže bola vznesená námietka premlčania zo strany žalovaných, konajúci súd nie je oprávnený premlčaný nárok žalobkyni priznať.

55. Z dôvodu premlčania predmetnej pohľadávky, súd už nevykonal ďalšie dôkazy.

56. Z vyššie uvedených dôvodov s poukázaním na citované zákonné ustanovenia súd zamietol žalobu v celom rozsahu.

57. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

58. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje (ust. § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (ust. § 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (ust. § 365 ods. 1 CSP).